

noiembrie 2018
Această fișă tematică nu obligă Curtea și nu este exhaustivă

Retragerea cetățeniei

Art. 8 (dreptul la respectarea vieții private și de familie) din [Convenția Europeană a Drepturilor Omului](#) prevede:

„1. Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale.

2. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și a libertăților altora”.

Majoritatea cauzelor privind cetățenia prezentate în fața Curții Europene a Drepturilor Omului au vizat reclamantii care au pretins dreptul de a dobândi cetățenia și refuzul recunoașterii acesteia. În aceste cauze, Curtea a observat că, deși dreptul la cetățenie nu este garantat ca atare de Convenția Europeană a Drepturilor Omului sau de protocoalele la aceasta, nu este exclus ca o retragere arbitrară a cetățeniei să poată ridica, în anumite împrejurări, o problemă sub incidența art. 8 din Convenție ca urmare a impactului retragerii asupra vieții private a unei persoane ([Karashev împotriva Finlandei](#), decizie din 12 ianuarie 1999; [Genovese împotriva Maltei](#), hotărâre din 11 octombrie 2011).

Anularea căsătoriei fictive

[Ramadan împotriva Maltei](#)

21 iunie 2016

Reclamantul, inițial cetățean egiptean, a dobândit cetățenia malteză în urma căsătoriei sale cu o resortisantă malteză. Căsătoria a fost desființată de ministrul justiției și al afacerilor interne în urma unei decizii a instanței naționale competente de anulare a căsătoriei pe motiv că singurul motiv al reclamantului de a se căsători fusese pentru a rămâne în Malta și pentru a dobândi cetățenia malteză. Reclamantul s-a plâns de decizia de a i se retrage cetățenia malteză, afirmând, printre altele, că era acum apatrid, deoarece trebuise să renunțe la cetățenia egipteană pentru a deveni cetățean al Maltei și era în prezent în pericol de a fi îndepărtat.

În primul rând, Curtea a observat că pierderea cetățeniei deja dobândite sau deținute prin naștere, ca în cazul reclamantului, poate avea un impact similar (sau chiar mai mare) asupra vieții private și de familie a unei persoane, ca cel asupra unei persoane care solicită dreptul de a dobândi cetățenia sau care se plânde de refuzul de a i se recunoaște cetățenia. Așadar, și în aceste situații retragerea arbitrară a cetățeniei poate ridica, în anumite împrejurări, o problemă sub incidența art. 8 din Convenție ca urmare a impactului acesteia asupra vieții private a unei persoane. Totuși, Curtea a hotărât că **nu a fost încălcat art. 8** din Convenție în cazul reclamantului, constatând că, în circumstanțele cauzei, decizia de a i se retrage cetățenia nu era arbitrară. Curtea a observat, în special, că decizia avusese

un temei legal clar în dreptul național relevant și că fusese însoțită de audieri și de căi de atac respectând echitatea procedurală. A trebuit să se țină seamă, de asemenea, de faptul că această situație a survenit ca urmare a comportamentului fraudulos al reclamantului. Într-adevăr, consecințele care fac obiectul plângerii erau, într-o mare măsură, un efect al alegerilor și al acțiunilor acestuia.

În plus, reclamantul, care nu era amenințat cu îndepărtarea din Malta, era totuși în măsură să-și desfășoare activitățile și să locuiască în Malta și avea încă posibilitatea să depună cerere pentru un permis de muncă și pentru un permis de ședere, care puteau, în cele din urmă, să-l facă eligibil pentru cetățenie. În cele din urmă, Curtea nu a fost convinsă în mod suficient de faptul că reclamantul renunțase la cetățenia egipteană și nici nu a demonstrat că nu ar fi fost în stare să o redobândească dacă ar fi făcut acest lucru.

În contextul terorismului și securității naționale

K2 împotriva Regatului Unit (cererea nr. 42387/13)

7 februarie 2017 (decizie privind admisibilitatea)

Reclamantul, resortisant britanic naturalizat, a părăsit Regatul Unit cu nerespectarea condițiilor eliberării pe cauțiune. În timp ce se afla în afara țării, i-a fost retrasă cetățenia pentru motive de interes public, prin ordin al ministrului de interne. Reclamantul a fost, de asemenea, îndepărtat din Regatul Unit pe motiv că era implicat în activități legate de terorism și că avea legături cu un număr de extremiști islamici. Reclamantul s-a plâns că măsurile i-au încălcat dreptul la respectarea vieții private și de familie. A susținut, de asemenea, că nu a putut să-și fundamenteze corespunzător cauza din străinătate, din cauza temerilor că îi puteau fi interceptate comunicațiile de către autoritățile sudaneze de combatere a terorismului, care ulterior i-ar putea face rău.

Curtea a declarat cererea **inadmisibilă** ca fiind vădit nefondată. În primul rând, Curtea a constatat că, deși refuzul sau retragerea arbitrară a cetățeniei pot ridica, în anumite circumstanțe, o problemă sub incidența art. 8 din Convenție ca urmare a impactului acesteia asupra vieții private a unei persoane, în prezenta cauză nu există o astfel de problemă. Ministrul de interne, la momentul respectiv, a acționat rapid și cu diligență, conform legii. Curtea a observat, de asemenea, că legea îi conferea reclamantului dreptul legal la recurs și la revizuire, dar instanțele din Regatul Unit i-au respins cererile după ce le-au analizat în mod exhaustiv și riguros. În sfârșit, deși o parte din cauza împotriva reclamantului a fost păstrată secretă din motive de securitate, avocatul său special a avut acces la aceste informații, iar natura cauzei îi era cunoscută pe larg reclamantului. În plus, Curtea a hotărât că art. 8 din Convenție nu poate fi interpretat astfel încât să impună statelor obligația de a facilita înapoierea fiecărei persoane căreia i-a fost retrasă cetățenia astfel încât să poată introduce o cale de atac împotriva acestei decizii. În această privință, instanța britanică a respins susținerile reclamantului întemeiate pe faptul că nu poate să-și argumenteze cauza din străinătate, iar Curtea nu a considerat necesar să pună sub semnul întrebării această constatare. Mai mult, instanța din Regatul Unit a adoptat o abordare prudentă în cauză, dată fiind lipsa unor instrucțiuni din partea reclamantului, dar a găsit probe concludente că acesta a fost implicat în activități legate de terorism. În orice caz, reclamantul a ales inițial să părăsească țara. În cele din urmă, Curtea a subliniat că reclamantul nu va rămâne apatrid prin pierderea cetățeniei britanice (întrucât avea cetățenie sudaneză), iar ingerința în viața sa privată și de familie cauzată de retragerea cetățeniei era limitată.

Cereri pendinte

Ghoumid împotriva Franței (cererea nr. 52273/16). Charouali împotriva Franței (nr. 52285/16). Turk împotriva Franței (nr. 52290/16). Aberbri împotriva Franței (nr. 52294/16) și Ait El Haj împotriva Franței (nr. 52302/16)

Cereri comunicate guvernului francez la 23 mai 2017

Aceste cauze privesc decizia de retragere a cetățeniei reclamantilor în aprilie 2015 în urma condamnării acestora în 2007 pentru implicarea într-o conspirație de pregătire a unui act terorist. Reclamantii au susținut, în special, că decizia de a le retrage cetățenia le-a

încălcat dreptul la identitate. Au susținut că măsura este o „sanctiune disimulată” cu scopul de a pedepsi acte de care fuseseră condamnați în 2007.

Curtea a adus cererea la cunoștința guvernului francez și a pus întrebări părților în temeiul art. 8 (dreptul la respectarea vieții private) din Convenție și art. 4 (dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori) din Protocolul nr. 7 la Convenție.

[El Aroud împotriva Belgiei \(nr. 25491/18\) și Soughir împotriva Belgiei \(nr. 27629/18\)](#)

Cereri comunicate guvernului belgian la 5 noiembrie 2018

Această cauză are ca obiect decizia de retragere a cetățeniei reclamanților în noiembrie 2017 în urma condamnării acestora în, respectiv, 2010 și 2008 pentru fapte legate de terorism.

Curtea a adus cererile la cunoștința guvernului belgian și a pus întrebări părților în temeiul art. 6 § 1 (dreptul la un proces echitabil) și art. 8 (dreptul la respectarea vieții private și de familie) din Convenție, precum și art. 2 (dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală) din Protocolul nr. 7 la Convenție.

Contact presă:

Tel.: + 33 (0) 3 90 21 42 08